

Buket Mart

11 yaşında
Osmaniye Yediocak
İlköğretim Okulu

MEKTUP MERAKIM

Herkesin bir merakı vardır. Benim de merakım mektup yazmak. Sevdiklerimle iletişim aracı olarak mektubu kullanıyorum. Çoğu zaman sevdiklerimden mektuplarıma cevap alamamam da ben yine de yazıyorum.

Güler adında bir arkadaşım vardı. Aynı apartmanda oturuyorduk. Çocukluğumuz birlikte geçerken Gülerler, Erzurum'a taşındı. Güler'le annem annesiyle görüştüğü zamanlarda telefonla konuşuyordum. Kontör gidiyor diye bizi fazla konuşturuyorlardı. O yaz arkadaşım Güler'den bir gün mektup aldım. Hayatımda ilk kez mektup almıştım. Defalarca okudum. Güler bana uzun uzun arkadaşlarından, okulundan, öğretmeninden söz ediyordu. Erzurum'u anlatmıştı. Görmediğim bir şehir hakkında bilgiler edinmişim. Arkadaşım Güler'in mektubu çok hoşuma gitmişti. Hemen ben de ona cevap yazdım.

Böyle başladı bende mektup merakı. Şimdi 6. Sınıfa geçtik. Güler'le halen mektuplaşıyoruz. Aldığım mektupları hiç atmıyorum. Onları biriktirip saklıyorum. Mektuplar sayesinde Güler'in her şeyini biliyorum. Sanki yanımda gibi. Mektuplarda her şey var. Hatta bir gün Güler, mektup yazarken annesi kızmış o da ağlamış. Mektubunun yazısı dağılmış. Yani Güler'in gözyaşı bile var.

Diğer arkadaşlarımla da mektuplaşıyorum. Herkesin adresini alıyorum. Yazıyorum hemen. Mektuplarda her şeyi ayrıntılı bir şekilde yazıyorsun. Yazarken bir daha yaşıyorsun o anları, okurken ayrı yaşıyorsun o duyguları. Cevap alamamak bu işin en kötü tarafı olsa da herkese tavsiye ederim. Herkese mektuplu günler dilerim.